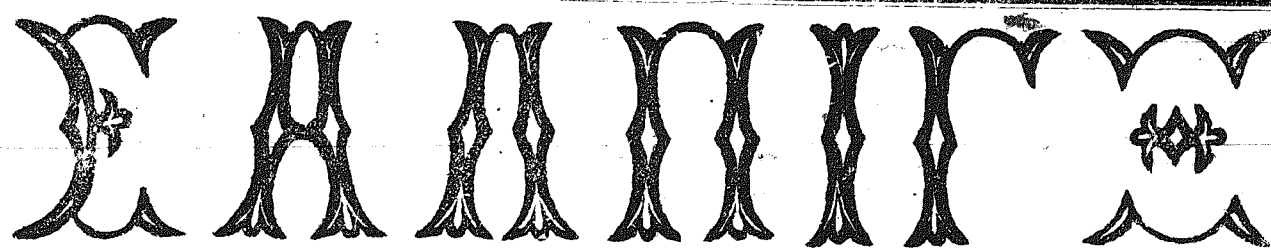

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

προπληρωτέα

Ἐν τοῖς πόλεσι τῆς
Κυπρου . . . Σελ. 8.

Ἐν τοῖς χωρίοις » 6.

Ἐν δὲ τῇ ἐξωτε-
ρικῇ . . . » 10.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

προπληρωτέα. Εἰδο-
ποιήσεις καὶ διατριβαὶ
κατ' ἀποκοπήν. Ἀρθρα
σύμφωνα τῇ προγράμ-
ματι τοῦ φύλλου κατα-
χωρίζονται δωρεάν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ὁ ὑποφαινόμενος εἰδοποιῶ τοὺς συμπατριώτας μου Κυπρίους τοὺς ἔχοντες σχέσεις μετ' τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ ὅλην τὴν Αἴγυπτον ὡς καὶ τοὺς λιμένας οἵτινες εἶνε εἰς τὸ δρομολόγιον Ἀλεξανδρείας, ὅτι ἀναλαμβάνω νὰ ἐκτελῶ δι' ὅλα τὰ μέρη ταῦτα διαφόρους παραγγελίας νὰ δέχωμαι ἀμειψιὰ καὶ ἐπιστολάς ἐξ ὧν χωρίων δὲν ὑπάρχει ταχυδρομείον, τὰς ὁποίας ἀναλαμβάνω ἐγὼ νὰ παραδώσω καὶ νὰ ἐκτελέσω, ταξειδεύων τακτικῶς πρὸς τοῦτο εἰς τὰ διάφορα αὐτὰ μέρη, καὶ ἐπιστολάς δὲ μέσον ταχυδρομείου νὰ στέλλω ἐντεῦθεν καὶ λαμβάνω ἐκεῖθεν ὅπως παραδώσω εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον των, ὑποσχόμενος νὰ ἐκτελῶ ταῦτα μετὰ πάσης προθυμίας καὶ ἀκριθείας.

Ὁ θέλων περισσοτέρας πληροφορίας δύναται νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸ γὰν τοῦ κ. Πέτρου χ' Χαλαλάμπου ὁδὸς Βικτωρίας.

Λεμησῶ 1 Ἰουλίου 89.

Σταῦρος Ματείδης.

Ὁ ἐνταῦθα ἔμπορος κ. Φώτιος Κολλακίδης, διορισθεὶς πράκτωρ ἐν Κύπρῳ τοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ μεγάλου καὶ γνωστοῦ Καταστήματος τῶν κκ. I. καὶ II. Κόατς, εἰδοποιεῖ πάντας τοὺς ἐν ταῖς διαφόροις πόλεσι τῆς Κύπρου ἔμπορους, ὅτι δέχεται παραγγελίας διὰ καρύλλια κουβαρίστρας καὶ διαφόρων εἰδῶν κλωσὰς τοῦ ἐν λόγῳ Καταστήματος τῶν κκ. Κόατς, ὧν πάντων ἡ τιμὴ καὶ ἡ καλὴ ποιότης καὶ εὐθιγία εἶνε γνωσταὶ εἰς πάντας τοὺς ἔμπορους.

Λεμησῶ, 15 Ἰουλίου 1889.

ΑΙ ΥΠΟΓΡΑΦΑΙ ΤΩΝ ΧΩΡΙΚΩΝ.

Κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτάς διεδόθη καὶ διαδίδεται ὑπὸ πολλῶν χωρικῶν τοῦ διαμερισμάτος μας, ὅτι Κυβερνητικοὶ ὑπάλληλοι περιφέρονται τὰ χωρία καὶ ἐρωτῶσι τοὺς χωρικοὺς ἐὰν ᾔνε εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν καὶ τοὺς διατάττουν καὶ ὑπογράφουν εἰς ἓν χαρτί,

κατ' ἄλλους μὲν ἄγραφον, κατ' ἄλλους δὲ «κατὰ τὴν γράφει ποπάνω», καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ γίνεται τὸ τοιοῦτο εἰς πολλὰ χωρία. Ἐὰν αἱ πληροφορίες ἡμῶν αὗται ᾔνε ἀκριβεῖς, (διότι τῇ ἀληθείᾳ ἀμφιβάλλομεν νὰ πιστεύωμεν μὴ ὅλον τὸ πλῆθος τῶν πληροφοριῶν αὐτῶν ὅτι ἡ Κυβέρνησις κατέρχεται εἰς τοιαῦτα μέσα), ἀγνοοῦμεν πῶς νὰ χαρακτηρίσωμεν μίαν τοιαύτην πράξιν, ὅζουσαν βαρβαρισμὸν, τουρισμὸν, γρενιτσαρισμὸν. Πολλοὶ δὲ τῶν χωρικῶν μας, ἄνθρωποι ἐννοεῖται ἀμαθεῖς καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ προΐδωσι τὸ ἀποτέλεσμα μιᾶς τοιαύτης πράξεως, οὔτε δυνάμενοι νὰ ἐννοήσωσι τὴν σημασίαν τῆς ὑπογραφῆς των, ἐπηρεαζόμενοι δὲ καὶ ἐκ τῆς παρουσίας τοῦ Κυβερνητικοῦ ἐκείνου ὑπαλλήλου καὶ πρὸς κολακείαν του, δὲν τὸν ἀφίνουν νὰ φύγῃ παραπονημένος, φοβούμενοι βεβαίως μήπως τοῦτο γένηται αἰτία νὰ στενοχωρηθῶσι περισσότερον εἰς τὴν ἀπόδωσιν τῶν φόρων, διὸ καὶ ὑπογράφουσιν ἀνεξετάστως ἀβασανίστως καὶ ἀσυναισθήτως, τὸ ἄγραφον ἐκεῖνο χαρτί, ἢ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον «κατὰ τὴν γράφει ποπάνω» (εἶνε αὗται αἱ λέξεις τῶν χωρικῶν) καὶ κατευθύνουσι τὸν ὑπάλληλον ἐκεῖνον μετὰ τὴν χαρὰν ὅτι τὸν ἡχοῖσταν καὶ μετὰ τὴν ἐλπίδα ὅτι μετὰ τοῦτο ἀνακούφισιν τινὰ θὰ αἰσθανθῶσιν. Ἀλλὰ τί περιμένετε ἀπὸ ἑνὸς χωρικοῦ ἀγράμματος καὶ ἀμαθεῖ;

Τὸ βέβαιον ὅμως εἶνε ὅτι καὶ μερικοὶ χωρικοὶ εὐτόλμως καὶ μετὰ παρησίας ἀπεκρίθησαν εἰς τοιοῦτους ὑπαλλήλους, ἐρωτήσαντας αὐτοὺς ἐὰν ᾔνε ἡχοῖσταν καὶ μετὰ τὴν ἐλπίδα ὅτι μετὰ τοῦτο ἀνακούφισιν τινὰ θὰ αἰστανθῶσιν. Ἀλλὰ τί περιμένετε ἀπὸ ἑνὸς χωρικοῦ ἀγράμματος καὶ ἀμαθεῖ;

ἀπὸ τοὺς δένδροξέστας ποῦ δὲν μᾶς ἄφησαν δένδρον, ἢ ἀπὸ τοὺς κακούργους ποῦ δὲν τολμῶμεν νὰ πᾶμεν εἰς τὰς ἐργασίας μας; —Καὶ ὑποδείξατέ τους ποῖοι εἶνε νὰ τοὺς τιμωρῇ ἡ Κυβέρνησις; ἀπήντησεν ὁ ὑπάλληλος —Καὶ πῶς μπορούμεν νὰ τοὺς δείξωμεν ἀπήντησαν οἱ χωρικοὶ, ἀφοῦ κατόπιν θὰ κουβαλιώμεθα καὶ θὰ χασομερῶμεν 1—2 μῆνας εἰς τὰ δικαστήρια χωρὶς νὰ γένη τίποτε, καὶ κατόπιν θὰ μᾶς καταστρέψουν ὁλατελῶς; Ἰδοὺ ἀληθῶς ἀπαντήσεις ἀνθρώπινος, ἀπαντήσεις περιποιοῦσαι τιμὴν εἰς τοὺς εὐτόλμους ἐκείνους χωρικοὺς. Καὶ δὲν εἶνε τόλμη αὐτῇ. Εἶνε ἡ μαύρη ἀλήθεια ἡ ὁποία πρέπει νὰ λέγεται ἀφάδως χωρὶς καμμίαν δειλίαν. Ἄς μάθωσιν οἱ χωρικοὶ, ὅτι τότε μόνον ἐκτιμῶνται καὶ θεωροῦνται ὡς ἄνθρωποι ἄξιοι καλλιτέρας τύχης ὅταν λέγωσι τὴν ἀλήθειαν καὶ οὐχὶ ψευδῶς καὶ κολακευτικῶς νὰ κρύπτωσιν αὐτὴν καὶ νὰ θέτωσιν ἀμέσως τὴν ὑπογραφὴν των ὅπου καὶ ἂν ᾔνε καὶ εἰς ὅποιον τὴν ζητήσῃ. Τότε χαρακτηρίζονται ὡς ζῶα, ὡς κτήνη, μὴ δυνάμενα συναίσθησιν ἔχοντα τῶν πράξεων των καὶ ἐπομένως ὡς ἀνάξιοι καλλιτέρας τύχης.

Ἄλλ' ἐὰν οἱ χωρικοὶ, ἐνεκεν ἀμαθείας, ἐνεκεν ἀπλοϊκότητος διδουν ἀνεξετάστως τὴν ὑπογραφὴν των, ἐκεῖνοι οἵτινες ἐπωφελοῦμεν τῆς τοιαύτης ἀμαθείας τῶν χωρικῶν ζητοῦσι καὶ λαμβάνουσι τὰς ὑπογραφὰς των χάριν ἰδίων σκοπῶν εἰς ποῖαν τάξιν εἶνε δίκαιον νὰ καταταχθῶσι; Καὶ διαφέρουν οὗτοι αἰσχροκερδοῦς τοκογλύφου, ὅστις ἐπωφελοῦμενος τῆς ἀμαθείας τινὸς τὸν ἀναγκάζει καὶ ὑπογράφει χρεωστικὸν γραμματίον ποσοῦ χρέους ψευδοῦς καὶ φανταστικοῦ;

Τί ζητεῖτε κύριοι ὑπάλληλοι μικροὶ ἢ μεγάλοι νὰ μάθητε ἀπὸ τοὺς χωρικοὺς; Ἐὰν ᾔνε ἡχοῖσταν καὶ μετὰ τὴν ἐλπίδα ὅτι μετὰ τοῦτο ἀνακούφισιν τινὰ θὰ αἰστανθῶσιν. Ἀλλὰ τί περιμένετε ἀπὸ ἑνὸς χωρικοῦ ἀγράμματος καὶ ἀμαθεῖ;

Καὶ ὅταν κάμνητε τοιαύτην ἐρώτησιν δὲν αἰσθάνεσθε ἐρυθρὰν ἐπὶ τοῦ προσώπου, προδίδον ἐλέγχους τῆς συνειδήσεως; Ἐπειτα τί σημαίνει ἡ ἐρώτησις «εἰσθε εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν;» Θέλετε δηλαδὴ μετὰ τὴν ἀπατηλὴν αὐτὴν ἐρώτησιν νὰ μάθητε ἐὰν ὁ χωρικός ᾔνε ἡχοῖσταν καὶ μετὰ τὴν ἐλπίδα ὅτι μετὰ τοῦτο ἀνακούφισιν τινὰ θὰ αἰστανθῶσιν. Ἀλλὰ τί περιμένετε ἀπὸ ἑνὸς χωρικοῦ ἀγράμματος καὶ ἀμαθεῖ;

Καὶ δὲν ἀρκοῦν κύριοι τὰ πράγματα αὐτὰ νὰ σᾶς διαφωτίσωσι καὶ ἀπαιτεῖται ἡ γνώμη καὶ ἡ ὑπογραφή τῶν ἀπλοῦς χωρικῶν;

Τῇ «Σάλπιγγι».

Μετ' εὐχαριστήσεως ἀνέγνωμεν ἐν τῇ «Ἐπισήμῳ ἑφημερίδι» τὴν καὶ ἐν τῇ «Σάλπιγγι» δημοσιευθεῖσαν Κυβερνητικὴν ἀγγελίαν ὅτι ἐπιτρέπεται ἡ ἐκ τῆς ἀλικῆς Λάρακος ἐξαγωγή ἁλτος μέχρι τοῦ ποσοῦ 2 χιλ. τόνων διὰ πλοίων χωρητικότητος οὐχὶ μικροτέρας τῶν 250 τόνων. Καλὸν τοῦτο, καὶ ἀγνοοῦμεν ἐὰν ᾔνε συνέπεια διαφόρου τινὸς περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέ-

σεως δημοσιευθέντος ἐν τῇ «Σαλπιγγί», ἀλλ' ἀγνοοῦμεν ἐπίσης κατὰ πόσον δύναται νὰ ὠφελήσῃ καὶ ἂν θὰ ἦν καταρθωτὴ ἡ ἐξαγωγή ἀλάτος ἀπὸ τῆς Τουρκίας ἐπιβαρύνει διὰ πόσον τὴν εἰς τοὺς λιμένας τῆς εἰσαγωγῆς ἀλάτος ἐκ Κύπρου.

Καλὸν ἦν εἶναι εἴθε ἐάν ἡ Κυβέρνησις κατάρθῃ διὰ τινας τρόπους καὶ συνεννοήσεως μετὰ τῆς Τουρκίας νὰ ἀφίηται ἐλευθέρᾳ ἡ εἰσαγωγή τοῦ ἀλάτος τούτου εἰς τοὺς λιμένας τῆς Τουρκίας. Τὸ σχετικὸν πρὸς τοῦτο ἄρθρον ἐκεῖνο ἀνεγνώσθη μετ' εὐχαριστήσεως καὶ ἔργον τῇ ἀληθείᾳ πατρικὸν θὰ ἔπραττεν ἡ Κυβέρνησις ἐάν ἐπελαμβάνετο τοῦ ζητήματος. Ἰσως τὸ ζήτημα τοῦτο θὰ ἐγίνετο ἀφορμὴ μετατροπῆς τινος τῆς οικονομικῆς τῆς νήσου καταστάσεως, καὶ αἰτία ἀναδιώσεως τῆς πολλὰ παθούσης πόλεως Λάρνακος.

Τὸ ζήτημα τοῦτο φίλε συντάκτα ἀνάγκη κατ' ἐμὲ νὰ ἐπαναλαμβάνηται ὅπως ἐλύσῃ τὴν προσοχὴν τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ δυναμένων νὰ πράξωσι τι ὑπὲρ τοῦ τάλαινου τούτου τόπου.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ.

Κατ' εἰδήσεις ἃς ἔχομεν ἐκ Λονδίνου ἡ Πρεσβεία μας ἐργάζεται δραστηρίως καὶ νυχθημερὸν πρὸς ἀναίρεσιν τῶν ἀντικρουσέων τοῦ ὑπομνήματος αἰτινες πέμπονται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐντεῦθεν. Ἡ Α. Μακαριότης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ὡς πρὸς ὅρος τῆς Πρεσβείας τυχὼν πολυῶρου ἀκροάσεως παρὰ τῷ Σαλπιγγιῇ, ἀντέκρουσε λίαν λογικῶς τὰς σταλείσας ἐντεῦθεν κυβερνητικὰς ἐκθέσεις, αἵτινες ἀνέτρεπον τὸ ὑπόμνημα. Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν εἶπεν εἰς τὴν πρεσβείαν ὅτι ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις διὰ τῆς περὶ Κύπρου συμβάσεως συνδέεται δι' ὑποσχέσεων πρὸς ἄλλας δύο δυνάμεις τὴν Τουρκίαν καὶ τὴν Γαλλίαν, διό μανομερῶς οὐδὲν δύναται νὰ καταρθωθῇ Συγκυβερνητικὸς τις ὁμῶς ὅστις ἤδη ἐνεργεῖται καὶ περὶ τοῦ ὁποίου δὲν δύναται νὰ εἴπῃ πλείοτε, ἐλπίζει ὅτι θὰ βελτιώσῃ τὰ πράγματα τῆς νήσου.

Ο' κ. Γιάδστων πρὸς τὴν Α. Μακαριότητα ζητήσαντα συνέντευξιν, ἀπήντησε λυπούμενος ὅτι ὡς ἐκ τῶν ἀσχολιῶν τοῦ ἤδη δὲν δύναται νὰ δεχθῇ εἰς ἐπίσκεψιν τὴν πρεσβείαν.

Ἡ πρεσβεία θὰ διαμείνῃ ἐν

Λονδίνῳ μέχρι τῆς διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῶν Βουλῶν, ἥτοι μέχρι τῆς 5]17 Αὐγούστου.

Πολλὰ ἐφημερίδες ἐγραψαν περὶ τῆς Κύπρου, θεωροῦνται τὴν κατάσταση τῆς νήσου ἄξιαν βελτιώσεως, ἀλλὰ καὶ πολλὰ ἄλλα ἐγραψαν θεωροῦνται ὁδίκαια τὰ παράπονά μας. Ἐκ τούτων ἡ «Bootle Times» γράφει τὰ ἐπόμενα.

«Οἱ ἰδιόμοι ἡμῶν Κύπριοι δὲν ἐνθυνοῦνται εἰς τὴν ἀγγλικὴν διοίκησιν ἀλλὰ δὲν ἀνέχονται τὴν ἐκπαιδευτικὴν τῶν Ἀγγλῶν εἰς τὸ νὰ ἐπιβάλλωσι φόρους. Πρεσβεῖαι τῆς Κύπρου εἶνε ἤδη εἰς Λονδίνον μετὰ τὴν πρόθεσιν νὰ παρουσιάσῃ ἀναφορὰν εἰς τὴν βασιλισσὰν διὰ τὴν ἐλάττωσιν τῶν φόρων ἀυθιθέντων ὑπὲρ τὸ δέον ἀπ' αὐτοῦ ὁ Βίκτωρ ἡλὸς προσήχησε τὴν νήσον. Οἱ ἀναφερόμενοι δὲν ἀναγνωρίζουν ὅτι ἡ Κυβέρνησις τὴν νήσον πῶν, ἀπὸ ἐστὶν πυρετὸς, ἀκαθαρσίας (!), καὶ ἐλευσινότητος μετέβαλεν εἰς ὑγιεινὴν καὶ τερπνὴν διὰ κατοικίαν. Αἱ πόλεις ἐκαθαρίσθησαν κλῶς (!), ἐφωτισθήσαν διὰ παντός ὑγιεινῶς μέσου δι' ἀρκέτων ἐξόδων, (!) ὑψώθη δὲ καὶ ἡ ἡθικὴ δύναμις τῶν κατοίκων (!!) οἵτινες ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν διοίκησιν δὲν ἦσαν δὲ καὶ πολὺ φτωγύμενοι ἀπὸ πολιτισμὸν. Καὶ μετὰ ὅλα αὐτὰ οἱ Κύπριοι δὲν εἶνε εὐχαριστημένοι καὶ παραπονοῦνται διότι πληρῶνσι διὰ τὴν βελτιώσιν τῶν (!) Ἰσως ἐπιθυμοῦν νὰ ἴδωσι τὴν νήσον νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πρᾶξιν τῆς θείας καὶ τότε θὰ θεωρεῖται ὡς μία κήλις τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, τὴν ὁποῖαν θὰ ἀποστρέφεται πᾶν ἔμφυχον διὰ περιηγούμενον εἰς τὸ ἐξωτερικόν.»

Τῇ ἀληθείᾳ ἐβαρύνθημεν πλέον νὰ ἀπαντῶμεν εἰς τὰς τοιαύτας ἀηδεῖς ἐρεσχελίας καὶ τὰ τοιαῦτα ἀναιδῆ ψεύδη, ἅτινα εἶνε ἀπόρροια ἡ ψυχῆς μοχθηρίας, ἡ ἀγνοίας τῶν πραγμάτων καὶ ἐπομένως ἀκρισίας. Τὰ πράγματα αὐτὰ ἃς ἀπαντήσωσι πλέον, ἀλλ' ὡς βλέπομεν, τότε μόνον θὰ φθάσῃ ἡ ἡχώ τῆς θλιβερᾶς καταστάσεως τῶν πραγμάτων τῆς νήσου μέχρι τῆς καρδίας τῶν Ἀγγλῶν, ὅταν ἐρημώθῃ ἡ νήσος τῶν κατοίκων τῆς, τοῦθ' ὅπερ δὲν ἀπέχει πολὺ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἦτο ἡ ὁρίσθησα ἡμέρα πρὸς ἀναπληρωματικὴν ἐκλογὴν ἑνὸς χριστιανικοῦ μέλους τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ παραιτηθέντος κ. Σ. Ν. Φραγκοῦδης. Ὡς τοιοῦτος λοιπὸν προὔταθῃ ὑπὸ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν εἰς καὶ μόνος ὁ Πανιερώτατος Κερυνεῖας κ. Κύριλλος, πλὴν συνέβη τὸ ἐξῆς παράδοξον. Ὁ Διοικητὴς τῆς πόλεως δὲν ἐδέχθη τὴν πρότασιν, διότι, λέγει, ἀγνοεῖ

ἂν οἱ προτείνοντες καὶ ὑποστηρίζοντες ἔχουσι τὰ προσόντα. —Καὶ διατὶ ἀγνοεῖτε ἐξοχώτατε; —Διότι δὲν ἔγιναν οἱ ἐκλογικοὶ κατάλογοι. —Καὶ τίς πταίει εἰς τοῦτο, ἡμεῖς ἢ σεις; —Ἀγνοῶ, ἀπήντησε. Δι' αὐτὸν λοιπὸν τὸν λόγον δὲν ἐδόκεν εἰς αὐτοὺς ἐντυπῶν ὑπόδειγμα ἐφ' οὗ ἐμελλε νὰ γείνῃ ἡ πρότασις, αὐτοὶ ὁμῶς ἐδωκαν τοιαύτην χειρόγραφον καὶ συγχρόνως διεμαρτυρήσαν τὴν τηλεγραφικῶς εἰς τὸν Μ. Ἀρμοστήν. Ὁ Διοικητὴς αὐθιμέρον ἐτοιχοκόλλησεν εἰδοποίησιν ὅτι ἐπειδὴ ἡ δοθεῖσα πρότασις ἦτο παράτυπος δὲν δέχεται αὐτήν. Παράδοξον τῇ ἀληθείᾳ διὰ σφάλμα τῶν Κυβερνητικῶν ὑπαλλήλων νὰ τιμωρώμεθα ἡμεῖς.

Ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν τέλος τοῦ τρομεροῦ τέρατος, τοῦ αἰμοβόρου θηρίου τοῦ Καρὰ Μεχμέτ καὶ ἡδυνήθησαν οἱ δυστυχεῖς χωρικοὶ τοῦ διαμερίσματος μας νὰ ἀναπνεύσωσιν ἐλευθερώτερον. Ἡ Ἀστυνομία εὐρέθη εἰς τὸν κύκλον τῶν ἐνεργειῶν τῆς καὶ τῆς ἰσχύος τῆς, συλλαβοῦσα αὐτὸν—νεκρὸν ἐννοεῖται—καὶ πληροφορηθεῖσα περὶ τῆς ταυτότητος του. Εὐρέθη οὗτος φόνευμένος παρὰ τὸ χωρίον Ἅγιος Παῦλος χωρὶς νὰ γνωστῇ ὁ Ἡρακλῆς, ὁ καθαρίσας τὸν τόπον ἀπὸ τοῦ τρομεροῦ τούτου τέρατος.

Δὲν ἐφεύσθημεν. Ἡ τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἐσπέρας δοθεῖσα ὑπὸ τῶν φιλοκάλων νέων μας δευτέρα παράστασις ὑπὲρ τῶν σχολείων ἐπέτυχεν ὅσον οὐδεὶς ἐφантаζέτο. Ἡ ἐκ τῆς ἐπιτυχίας γενικὴ ἐντύπωσις ἀφίκετο μέχρι θαυμασμοῦ καὶ τὰ χειροκροτήματα καὶ τὰ εὐγε κατέκλυζον τοὺς νεαροὺς ἡθοποιούς. Ἰδοὺ τί κάμνει ἡ καλὴ θέλησις. Δυστυχῶς ὁμῶς τὸ ἀκροατήριον δὲν ἦτο ὅσον προσεδοκῶμεν μέγα, τοῦτο δὲ τὸ ἀποδίδομεν οὐχὶ εἰς τὸ ὅτι ἐλλείπει ἡ συναίσθησις τοῦ καλοῦ, τοῦ τερπνοῦ καὶ τοῦ ὠφελίμου, ἀλλ' εἰς τὴν ἀφόρητον ὑγρασίαν τῆς νυκτὸς ἐκείνης. Πλὴν, τῇ ἀληθείᾳ ὅσοι δὲν ἦλθον ἔχασαν.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ὥρα 4η μ. μ. ἡ τέως Ἐπιτροπὴ τῶν ἡνωμένων ἐκκλησιῶν ἔδω

κατὰ τὸ συνήθες λόγον τῶν πράξεων τῆς, μετ' ὃ προέβησαν οἱ συνελθόντες εἰς ἐκλογὴν νέας, ἐκλεξάντες πάλιν τοὺς αὐτοὺς (Ν. Σ. Φραγκοῦδης, Ι. Πηλαδάκη, Παν. Ποταμίτην καὶ Εὐρ. Πηλαδάκη). Πλὴν, τοῦ κ. Ν. Σ. Φραγκοῦδης παραιτηθέντος, ἐδέχθη νὰ περιφερθῇ ἡ Καλὴ πρὸς ἀναπληρωματικὴν ἐκλογὴν, καὶ ἐξελέγη ἐντικαταστάτης τοῦ ὁ κ. Ν. Δ. Ὑφανίδης.

Τὰ οικονομικὰ τῶν Ἐκκλησιῶν διὰ τῆς ἐμφρονος καὶ οικονομικῆς ἐτησίης διαχειρίσεως τῆς τέως Ἐπιτροπῆς, ἠυξήθησαν κατὰ 200 λίρας καθαρὰς, μετὰ τινὰ δαπάνην ἀναγκαίαν ἐξ 60 περιπου λίρων.

Ἐκ τῆς ἐφημερίδος «Ἀρμονίας» Συμύρνη μεταφέρομεν τὰ ἐξῆς: «Κατὰ τὴν ἐν τῷ ἀνακτόρῳ Μάλπορουγ ἡμερίδα πρὸς τιμὴν τοῦ Σάχη, ἡ Ἀνασσα, κατέσασα παρ' ἐαυτῇ τὸν Μητροπολίτην Κύπρου συνδιελέχθη μετ' αὐτοῦ ἐν ἄκρα εὐμενείᾳ.

Οἱ γάμοι τοῦ διαδόχου τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου ὠρίσθησαν τὴν 15]27 Ὀκτωβρίου. Ἡ ἡμέρα αὕτη συμπίπτει μετὰ τὴν ἡμέραν τῶν γάμων τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως πατρὸς του.

Ἡ τέως τῶν Σχολείων Ἐφορία συνεκάλεσεν εἰς συνέλευσιν τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν 9]21 ἰσχυμένου τοῦ συντελεστὰς ὅπως κατὰ τὰ νεομισθέντα ὁ αὐτὴς λόγον τῶν ἐντὸς τοῦ λήγοντος Σχολικοῦ ἐτοῦς πεπραγμένων.

Ἐνώπιον λοιπὸν τῶν προσελθόντων τριάκοντα καὶ πλέον πολιτῶν ὁ εἰς τῶν Ἐφόρων κ. Σ. Ν. Φραγκοῦδης ἀνέγνω τὴν λογοδοσίαν τῶν τῆς Ἐφορίας πράξεων, ἐκτιθεὶς τὰς ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου ἄχρι σήμερον προσπάθειας καὶ ἀκαμάτους ἐνεργείας τῆς πρὸς καλὴν διευθέτησιν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι συντήρησιν τῶν εκπαιδευτικῶν καταστημάτων, τῶν ὁποίων ὁ ἰσολογισμὸς ἔσδων καὶ ἐξόδων ἀνῆλθε κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εἰς γροσσία Λεμησοῦ 82, 968.1]4 μετὰ μικροστον ἑλλειμμα ἐκ γροσίων 358 μόνον, ἀπὸ ἐξελιγμένων πᾶσαι αἱ ὑποχρεώσεις πρὸς τε τοὺς διδασκάλους καὶ λοιποὺς ἄχρι τέλους τοῦ Σχολικοῦ ἐτοῦς, ἥτις ἄχρι 1]13-76ρίου 1889 ἀπὸ ἐκαλύφθησαν καὶ τὰ ἐτήσια ἐξόδα ἀνέφερε συνάμα ὅτι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, ἐφοίτησαν εἰς τὰ καθ' ἡμᾶς Σχο-

λεία ἀρρένων καὶ θηλέων ἐν ὧν 586-μαθηταὶ ἄποροι καὶ εὐποροὶ. Ἐμνήσθη εὐφρόνως τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ συμπατριωτῶν διὰ τὰς πατριωτικὰς προσπάθειάς των πρὸς σχηματισμὸν κεφαλαιῶν διὰ τὰς σχολαίας τῆς πόλεώς μας, πρὸς δὲ καὶ τῆς ἐρευνῆς τοῦ Δημάρχου προσορθεῖς ἐξ εἰκόνων Ἀγγλ. λιπῶν ἐκ τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ὑπέβαλε καὶ ἀνέγνω λεπτομερῶς τὸν ἱστορικὸν μὲν, μετὰ συγκριτικῶν παρατηρήσεων ἐπὶ τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἀνέγνω ἐπίσης τὰς ἐν τῷ κώδικι ἀναγραφείσας πράξεις σχετικῶς πρὸς τὸ ἥδη σχηματιζόμενον γοχηματικὸν κεφάλαιον καὶ κατέληξεν ἐνθαρρύνων τοὺς συμπολίτας του εἰς τὴν τῶν σχολείων ἐδραίωσιν, παρακαλῶν αὐτοὺς νὰ ἀπαλλάξωσι τῆς μελλούσης ἐφορευτικῆς ὑπηρεσίας τοὺς ἐφ' ἱκανὰ ἔτη ὑπηρετήσαντας καὶ νὰ προσδῶσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς νέας Ἐφορίας ὅπως αὕτη προνοήτῃ ἀπὸ τοῦδε περὶ τῶν Σχολικῶν.

Μετὰ ταῦτα οἱ παρόντες ἐν τῇ συνελεύσει μετὰ μικρὰς τινας συζητήσεις, ἤρξαντο ψήφοφοροῦντες. Ἀπαρτίας ὅμως μὴ οὕτως ἀπεφασίσθη ὅπως κυκλοφορήσῃ ἡ κάλπῃ (κατὰ τὸ ἀπὸ τινος χρόνου ἐπικρατήσαν κακὸν ἔθος) ἀνὰ τὴν πόλιν, πρὸς συλλογὴν ψήφων ἀπὸ τῶν δικαιομένων νὰ ψηφίσωσιν, ἥτοι ἀπὸ τῶν ἐγγεγραμμένων συντελεστῶν τὴν δ' ἐπιούσαν ἀνοιχθείσης τῆς κάλπης ἐνώπιον τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου ἐγένετο ἡ διαλογὴ τῶν ψήφων καὶ ἀνεδείχθησαν ὡς ἔφοροι οἱ κ. κ. Γ. Δ. Κακαθύμης, Γ. Μαληκίδης, Μ. Μαυροσκούφης, Δημήτρ. Χατζηπαύλου, Σόζων Λοῖζου, Νικ. Δ. Ὑφανίδης καὶ Χριστὸς Παυλίδης. Ἄλλ' ὁ κ. Γ. Μαληκίδης παραιτηθεὶς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἐπιλαχόντος κ. Εὐριπ. Πηλάκη.

Τῇ 29 Ἰουνίου ἐωρτάσθη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μετὰ μεγίστης ἐπισημότητος σπανία ἐορτὴ, τὸ Ἰωβιλαῖον τῆς ἀρχιερατείας τοῦ Παναγιωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ. Σωφρονίου. Ἐκ τῶν τεσσάρων τοῦ ὀρίζοντος σημείων ἐστάλησαν αὐτῷ συγχαρητήρια τηλεγραφήματα. Οἱ ἐπὶ τῶν ὤμων του φέρων ἦδη τὸ βάρος ἐνὸς ὡς ἑγγισταίῳ 1821 ἐχειροτονήθη Ἱεροδιάκονος, τῷ δὲ 1839 ἀρχιερεὺς καὶ Μητροπολίτης Χίου. Τῷ 1855 ἐκλήθη Ἀρχιερεὺς τῆς παρὰ τῷ Πόντῳ Μητροπόλεως Ἀρσένιος, καὶ τῷ 1863 φωνὴ κλήρου καὶ λαοῦ προσκαλεῖται ὡς Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης. Ἐπὶ τετραετίαν σχεδὸν διατελέσας ὡς τοιοῦτος, ἡγαγκάσθη ἐνεκεν νόσου βαρείας νὰ παραιτηθῇ καὶ νὰ ἰδιωτεύῃ ἐν τῇ ἰδιοκτητῇ ἐν Πριγκήπῳ οἰκίᾳ του με-

χρι τοῦ 1870, ὅτε προσεκλήθη ὡς Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας.

ΕΙΔΟΜΟΙΗΣΙΣ.

Ἐπειδὴ, ἔνεκα μοχθηρίας καὶ κακίας τινῶν, ὡς ἐγὼ πιστεύω, συνέβη μοι τὸ ἀπειταῖον ἐκεῖνο συμβῆναι τῆς πυρπολήσεως τῆς οἰκίας μου, καθ' ἣν οὐδὲν ἐσώσαμεν, παρακαλῶ τοὺς ὀφειλόντας πρὸς ἐμὲ νὰ παρουσιασθῶσι καὶ ἀποδώσωσί μοι τὸ χρέος των, ἔργον πλέον φιλάνθρωπικὸν θεωρούμενον, καὶ τοὺς ἔχοντας λαμβάνειν παρ' ἐμοῦ νὰ παρουσιασθῶσι διὰ νὰ ἐμὲ τὸ χρέος μου (συνιστάμενον ἐν ὧν ἐξ 6 λιρ. καὶ 8 σελινίων ὑπόλοιπον γραμματίου εἰς Λάρνακα καὶ ἄλλων τόσων ἐδῶ ἐπὶ καλῇ πίστει) εἰς πρᾶγμα ἐκ τῶν μαγαζίου μου ἐὰν εὐαρεστῶνται.

Πατρίφικος Ἡλίας
καὶ Ἐσθὴρ σύζυγός του.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ. ΚΥΡΟΣ ΠΟΤΑΜΟΣ.

Ἀλγεινὴν ἐντύπωσιν ἐπροξένησεν ἡμῖν ἡ ἀποστολὴ ἐπιτακτικοῦ τηλεγραφήματος παρὰ μερίδος τινὸς τῶν Λεμησιῶν εἰς τὸν ἐν Πάφῳ κατοικοῦντα νεαρόν καὶ φιλόπατριν δικηγόρον κ. Ἰωάννην Κυριακίδην, δι' οὗ ἀπέτρεπον αὐτὸν νὰ κατέλθῃ εἰς τὸν βουλευτικὸν ἀγῶνα, εἰς ὃν προσεκλήθη παρ' ἐτέρας μερίδος, διότι δὲν θὰ ἐτύγχανε τῆς ὑποστηρίξεως αὐτῶν.

Τοιοῦτο τελεσίγραφον ἐπιτρέπεται κατ' ἐμὲ, νὰ σαλῇ εἰς ὑποδέεστερον, καὶ εἰς ἐκτάτους περιστάσεις, καθ' ὅς πρὸς ὑπεράσπισιν κινδυνεύοντος ὑψηλοῦ γενικοῦ συμφέροντος δύναται τις νὰ ἀποτείνῃ συμβουλὰς ἀποτρεπτικάς. Ἡδὲ οὐδὲν τοιοῦτον ἐνυπῆρχεν, ἀλλ' ἀπ' ἐνὸς ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κερυνείας κ. κ. Κύριλλος, ὑποψήφιος βουλευτῆς τῆς μιᾶς μερίδος, ἀπ' ἐτέρου δὲ ὁ δικηγόρος κ. Ἰωάννης Κυριακίδης, ὑποψήφιος βουλευτῆς τῆς ἄλλης· ὁ μὲν τελειόφοιτος τῆς θεολογικῆς Σχολῆς τῶν Ἱεροσολύμων, ὁ δὲ τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν Πανεπιστημίου ὁ μὲν ἔχων ἐφόδιον εἰς τὸ βουλευτικὸν ράδιον τὸ πολυπείρον καὶ τὰς σχέσεις, ὁ δὲ τὸ δίπλωμα νεμικοῦ καὶ τὰς ἐνδελεχεῖς μέλέτας· ὁ μὲν γνωστὸς ἐπὶ πατριωτισμῷ ἐκ τε τῶν λόγων, διατριβῶν καὶ δεήσεων, ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐπιστρατείας τοῦ 1878, ὅτε ἡ ἱερὰ φωνὴ τῆς σκληρῶς ἐμπαιχθείσης Μεγάλης Πατρίδος προσεκάλει τὰ γνήσια τέκνα τῆς νὰ ὑπεράσπισθῶσι τὰ

καταπατούμενα δίκαιά της· ὁ μὲν Σεβαστὸς λειτουργὸς τοῦ Ὑψίστου, ὁ δὲ ἱππότης ἀγνὸς καὶ ὑψηλόφρων. Τοιαῦτα ἔχοντες προσόντα ἀμφοτέροι οἱ ὑποψήφιοι βουλευταὶ, ἴτοι ἤθελον κατέλθῃ εἰς τὴν ἐκλογικὴν πάλην, ὁ δὲ ἀποτυχὼν δὲν θὰ ἦτο κατώτερος τοῦ ἐπιτυχόντος, ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ λαοῦ. Τὸ σαλὲν λοιπὸν τηλεγράφημα εἶναι ἀπάντησις τῆς ἐποχῆς καὶ ἴσως ὥσυνε τὸν φύσει καλὸν Ἰωάννην.

Καθῆκον ἱερὸν καὶ ἀπαραίτητον ἀπάντων τῶν Κυριῶν εἶναι νὰ ἐνθαρρύνωμεν τοὺς ἀξίως ἀποδομένους εἰς τὸν βουλευτικὸν ἀγῶνα, καὶ νὰ μὴ ἀπογοητεύωμεν οὔτε διὰ λόγων οὔτε διὰ ἔργων τὰς πρὸς τὰ μεγάλα καὶ γενναῖα-ἐργώσας νεαρὰς καρδίας.

Ἐκ τῆς Ἐπαρχ. Κοιλανίου.

* *

ΔΕΥΚΩΣΙΑ.

(13 Ἰουλίου).

Ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν ἔχομεν ἐνταῦθα ὑπερβολικὸν καύσωνα.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Σχολείων προέβη εἰς τὴν παῦσιν διδασκάλων τινῶν καὶ διδασκαλιστῶν, ὡς καὶ τὴν ἐλάττωσιν τῶν μισθοδοσιῶν ἀπάντων. Τοῦτο δὲ ἐνεκεν οικονομικῶν δυσχερειῶν, ὡς καὶ ἡ ἱστία λέγει. Τὶ ἄρ' ἔτι θὰ εἴπῃ νῦν ὁ «εἰς πόλιν» ὁ παριστῶν ὡς ἀνθρώπων τὴν τῶν Σχολείων μας κατάστασιν;

Καὶ ἐτέρα μουσικὴ (ἐκτός τῶν δύο γερμανικῶν, αἵτινες δίκην ἀκριδοῦς μασιτίζουν τὴν πόλιν μας) ἀφίκετο ἐνταῦθα, παιανήζουσα καθ' ἐσπέρας ἐν τῷ παρὰ τῷ ἀνοίγματι τῆς πόλεως καρενεῖφ. Ἡ μουσικὴ αὐτὴ ἀγχοῦται ἐξ ἐξ τεμαχίων. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ καταγίνεται εἰς ἀμανέδες, τέρποντας τὸ πλεῖστον τῶν τοῦ καφεῖου θαμνῶν. Βεβαίως ἔπρεπε νὰ γίνωσι τρεῖς αἱ μουσικαὶ τῆς πόλεώς μας διὰ νὰ προσδύσωμεν. «Ὅπου ἱατροὶ πολλοὶ ἐκεῖ καὶ νόσοι πλεῖνται», ὅπερ ἡμεῖς μερθεμηνεύομεν «ὅπου μουσικαὶ πολλαὶ ἐκεῖ καὶ χρεῖμα πλεῖστον».

ΒΑΡΩΣΙΑ.

(13 Ἰουλίου).

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν μέσῳ πολλῆς συρροῆς ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἔλαβον χώραν αἱ ἐξετάσεις τοῦ παρθεναγωγείου, τοῦ ὑπὸ τῆς δεσποσύνης Π. Φουσεντζίδου τόσον καλῶς διευθυνομένου. Τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν εὐάρεστον, μαρτυρῆσαν τὴν σύντονον ἐπιμέλειαν καὶ τοὺς πολλοὺς κόπους οὓς κατέβαλε πρὸς εἰδικὴν μόρφωσιν καὶ διανοητικὴν ἀνάπτυξιν τῶν παρ' αὐτῇ διδασκασίων μαθητριῶν. Ἐν ἐτέρᾳ αἰθούσῃ ἦσαν τὰ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ποιηθέντα ἐργόχειρα εἰς τὰ ὅποια μεγίστην φαίνεται διὰ κατέβαλον προσπάθειαν διότι καὶ πλεῖστα καὶ καλὰ ἦσαν ἐπιστάσαντα τὸν θαυμασμὸν τῶν θεοσαμένων αὐτά.

«ΠΡΟΟΔΟΣ»

Περιεχόμενα τοῦ 9. ἀριθμοῦ.

—Ο. Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. Σωφρόνιος (μετὰ εἰκόνος) Ὁ «κώδων» τοῦ Σχιλλέρου. —Τὰ ἄτιμα ἑκατομμύρια (Ἐκτορὸς Μαλδ) —Ἀποχαρτισμὸς τῆς βασιλοπούλας μας Ἀλεξάνδρας (ποίημα)—Κόρη πλέκουσα (ὡ-

ραία εἰκὼν)—Γνώμη μινωστῆρος ἀρχαίων ποιητῶν.—Ἡ χώρα τοῦ βασιλέως τῆς Ἀβυσσινίας (μετὰ πολλῶν τοπογραφ. εἰκόνων) —Ἀλεξάνδρος Δουμάς υἱὸς (μετὰ εἰκόνος) —Διάφορα. [Συνωδευθὴ τὸ τεῦχος τοῦτο μετὰ τῆς ἐφημερίδος τῶν νεωτερισμῶν, 2 ὥραιαν κομματικὴν Μουσικῆς. Το δνείρον καὶ πὸ ἀγροτικὸς βίος].

Περιεχόμενα τοῦ 10. ἀριθμοῦ.

—Ὁ κώδων τοῦ Σχιλλέρου.—Ἡ φωτοσκίασις τῶν εἰκόνων τοῦ Ρεμβράντ.—Τὰ ἄτιμα ἑκατομμύρια.—Ἡ μαυροβουνία (μετὰ εἰκόνος).—Πρεσβύτες ὁ προσωπογράφος (μετὰ εἰκόνος).—Γαμήλια δῶρα.—Ἀνέκδοτα.—Ἀποφθέγματα καὶ γνώμη.—Ἡ διάρκεια τῆς ζωῆς παρὰ τοῖς ζώοις.—Διάφορα.—Ἡ θρέψις τοῦ ἀνθρώπου.

Ἐκ τοῦ κ. Π. Γ. Γενναδίου Τμηματάρχου ἐπὶ τῆς Γεωργίας καὶ ἐκδότου τῆς «Ἑλληνικῆς Γεωργίας» ἐξεδόθη τὸ «Περὶ φυλλοξήρας τῆς φθοροποιῦ» φυλλάδιον. Τιμᾶται φρ. χρ. 1. 50.

«ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ»

Περιεχόμενα τοῦ 21. τεύχους.

Τοῖς συνδρομηταῖς.—Τὸ μουσικὸν κλεῖθρον.—Τὸ κακὸν παιδίον.—Παιδικαὶ εἰκόνες.—Ὁ μικρὸς Ἀντώνιος καὶ ὁ σκύλος του.—Ἡ ἀπροσεξία τοῦ μικροῦ Σταύρου.—Τὸ δνείρον.—Παιγνίσιον σκιῶν τερπνότητων.—Δρὺς καὶ κάλαμος.—Πέτρος Βανταῆλ.—Παιδικὴ ἡχώ.—Πνευματικαὶ ἀσκήσεις.—Λύσεις.—Λύται. Τὸ θέρος. [ἄσμα τοῦ μουσικοδιδασκάλου κ. Σπ. Μπεκατόρου.]

«ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ»

Περιεχόμενα τοῦ 29. φυλλαδίου.

—Ι. Σκαλτσούνη ψυχολογικαὶ μελέται. (ΔΙ). —Ἡ νοσολογία καὶ ἡ ψυχικὴ δύναμις.—Θρησκεία καὶ οἰκογένεια ὑπὸ Σεβ. Νικοκάδουρα ἀρχιμανδρίτου.—Τὶ πρωτίστως εἶνε ἀνάγκη νὰ γίνῃ παρ' ἡμῖν.—Ἡ Ἐπιείκεια.—Ὁ στολισμὸς τῶν γυναικῶν.—Βιβλιοθήκη.—Ἀναπλάσεως.—Ἀλληλογραφία.

«ΑΛΛΗΝΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑ»

Περιεχόμενα τοῦ 21. τεύχους.

—Περὶ φυλλοξήρας.—Περὶ τῆς χρησιμότητος τῆς αἰγός.—Χαρακτῆρες καλῆς γαλακτοφόρου ἐγγελάδος.—Περὶ τῆς καλλιεργείας τῶν γαιωμήλων.—Περὶ λ. πασμάτων.—Ὁ φιττακός.—Ἡ ὠστοκία.—Ἐπίδρασις τῆς τριγῆς ἐπὶ τῶν οἴνων.—Περὶ τοῦ σκώληκος καὶ τῆς πυραλλίδος τῆς δρυός.—Ἀλληλογραφία.—Διάφορα.—Ἐμπορικά.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:—:—:—

Ἀθῆναι 15.—Ἐνεκα τῆς ἀνακλήσεως τοῦ Ὀθωμανοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τῆς ἀγρησεῶς του νὰ παραχωρήσῃ μεταρρυθμίσεις οἱ δυσαρεστημένοι Κρήτες ἀπεφάσισαν νὰ καταφύγωσιν εἰς τὰ ἐσχάτα μέτρα.

Παρίσι 15.—Ἡ βουλὴ ἐψήφισεν ἀνεὺ συζήτησεως πιστώσιν δέξικορτα ἑκατομμυρίων ὑπὲρ τοῦ στόλου καὶ τῆς ἀμύνης τῶν ἀκτῶν. Τὸ διάταγμα τῆς λήξεως τῆς συνάδου ἀνεγνώσθη.

Κ]πολις 12.—Ἡ Πύλη ἀνεκάλεσεν αἰφνιδίως τὸν ἐπιτρόπον τῆς ἐκ Κρήτης. Τὰ πράγματα διατελοῦσιν ἐν ἀσυνδι-
—:—:—:—

—Σοβαρώτεται γίνονται αἱ ἐκ τῆς Κρήτης εἰδήσεις.

Οἱ ὁπαδοὶ ἀποσπῶνται εἰς τὰς πόλεις· τούτο δὲ εἶναι ὁ πρόδρομος τῆς ἐπανάστασης, διότι ἀσφαλισμένοι προκαλοῦν τὸν χριστιανὸν καὶ οὗτοι προβαίνουν εἰς ἀντίποινα.

Ἀλλοτε ὁ Ρώσος Πρόξενος Νεάρχου ἐμπόδιον τὴν μεταρρίσσειον ταύτην καὶ προσέλαβε τὴν ἐπανάστασιν. Νῦν δὲν ἐναντιοῦται.

Ἡ κατ' αὐτοῦ καταφορά τῆς Γενικ. Συνελεύσεως τῆς Κρήτης, ἀρεῖ εἰς ὑπόνοιαν ὅτι ἡ ἐν Στόλφ Ἀποκορώνων διαδήλωση ὀφείλεται εἰς Ρωσικὴν ὑποκίνησιν, τὸν μᾶλλον ὅσοι συμπέπικον πρὸς ἀναβρασμὸν ἐν Σερβίᾳ καὶ Νόβι Παζάρ, ἐξοπλισμοὺς ἐν Βουλγαρίᾳ κλπ. φαίνεται μέλονται νὰ διενεργήσῃ ρωσικὰς ζήτας διαπραγματεύσεις καὶ νὰ ἐπιτύχῃ παραχωρήσεις τινὰς παρὰ τῆς Τουρκίας πρὸς τὰς Σλαβικὰς ἐθνότητας.

—Παρίσιοι, 14.—Τὴν πρῶταν ἐγένετο ἐπεισόδιον ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς Ὀμονοίας ἐνεκα Βουλανζικῆς διαδηλώσεως ἐνώπιον τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Στρασβούργου. Τὸν Δερουλὲν περιστοιχίζοντες ὑπὸ χιλιάδος διαδηλωτῶν καὶ ζητωκραυγῆσαντα ὑπὲρ τοῦ Βουλανζὲ παρὰ τὴν γενομένην αὐτῷ προηγουμένως ἀπαγγέλλουσιν, καὶ ἐπιχειροῦντ' ἄγορεύσῃ, ὁ ὑπάστυνός μὲν ἠθέλησε νὰ συλλάβῃ αὐτόν· ὁ Δερουλὲν ἀντίστη εἰπὼν ὅτι ἡ σύλληψις αὐτοῦ ἦν παράνομος. Τοῦ ὑπάστυνόν μὲν δραξάμενον τὸν Δερουλὲν ἀπὸ τοῦ βραχίονος, τὸ πλῆθος ἀπέσπασεν αὐτόν, ὅστις ἐπὶ ἀμάξης μετέβη εἰς τὸ γραφεῖον ἐφημερίδος. Τὸν ὑπάστυνόν μὲν ἀπῆλλαξεν ἡ ἀστυνομία ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ πλήθους.

9. ΕΠΙΓΡΑΦΙΣ.

Τὸ περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῆς Ἑλληνίδος νεολαίας δόγμα τοῦ λογίου Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις Διδασκαλείου κ. Χαρισίου Παπαμάρκου.

(συνέχεια).

Ἄλλ' ἐκτὸς τῶν δύο τούτων ὠφελιμάτων τῆς Γυμναστικῆς, «τοῦ θυμοειδεῖς τε παρασκευάζει τοὺς νέους εἰς τοὺς κινδύνους, καὶ τοῦ ἐθίζει αὐτοὺς τῶν σωμάτων ἀρετῇ, καὶ προσεῖτε ἔρρωσθαι καὶ καρτεροὺς εἶναι» ἑτερόν τι τρίτον καὶ μέγιστον ὠφελιμὰ ἐπορίζοντο ἐκ τῆς γυμναστικῆς, ὅτι ἐν εἰρήνῃ οἱ νέοι περὶ οὐδὲν τῶν αἰσχυρῶν ἐφιλοτιμούντο, οὐδ' ὑπ' ἀργίας εἰς ὕβριν ἐτρέποντο, ἀλλὰ περὶ τὰ γυμνάσια διατρέχοντες καὶ ἀσχολοὶ ὄντες ἐν αὐτοῖς ἀπηλλάττοντο τῶν κινδύνων νὰ περιπίπτωσιν εἰς ἀλλὰ φθοροποιὰ τῶν ἡθῶν καὶ τῆς υγιείας ἔργα, ὅσα ἡ ὀκνηρία καὶ ἡ μαλακότης ἐπινοεῖ. Δηλονότι, ὡς καὶ ὁ Ἀριστοτέλης ἐλεγε περὶ τῆς μουσικῆς, ἡ γυμναστικὴ πα-

—Ὁ στρατηγὸς Βουλανζὲ παρπέμπεται εἰς τὸ ἀνώτατον δικαστήριον ὡς ἐνεχόμενος 1^{ος} εἰς κακούργημα ἐπιβουλῆς κατὰ τῆς ἀσφαλείας τοῦ κράτους, 2^{ος} εἰς κακούργημα συνωμοσίας, 3^{ος} εἰς κακούργημα ὑπεξαίρεσως 352, χιλ. φρ. Ἡ αὐτὴ ἀπόφασις παρπέμπει τοὺς Ἀλλῶν καὶ Ρωσφὸρ εἰς τὸ ἀνώτατον δικαστήριον ὡς συναυτουργοὺς ἢ συνεπράγους εἰς τὰ κακούργηματα τῆς ἐπιβουλῆς καὶ τῆς συνωμοσίας.

—Ὁ νέος Μητροπολίτης Ἀθηνῶν. ἈΘΗΝΑΙ, 7.—Νέος Μητροπολίτης Ἀθηνῶν ἐξελέγη ὁ Κεφαλληνίης Γεράσιμος.

Λονδίνον, 4.—Ἐν ἐφημέριον σερτηρητικῶν ὁ Λόρδος Σώλβαρν ἐδήλωσεν ὅτι ὁ ἀριστος τρόπος πρὸς διατήρησιν τῆς εἰρήνης εἶναι αἱ μετὰ πάντων τῶν κρατῶν τῆς γῆς φιλικαὶ σχέσεις καὶ ὁ ἐντελής ὁπλισμός, ὥστε μηδεὶς νὰ φοβῆται μήπως καταληφθῇ ἀπαράσκευος.

Ὁ Λόρδος Σώλβαρν ἐγγειοποίησε τὴν περὶ αὐτονομίας τῆς Ἰρλανδίας ἰδέαν τοῦ Γλάδστοντος προβαλόντος ὡς ὑπόδειγμα τὴν Σουηδίαν καὶ Νορβηγίαν. Λέγει δ' ὅτι αἱ ἀξιώσεις τῶν νησιωτῶν ὁσημέραι ἐπιτείνονται καὶ ὅτι πιθανὸς θὰ ἰκανοποιηθῶσιν ἐπὶ τέλους.

Λονδίνον, 5.—Διαφεύδεται ἡ ὑπὸ τῶν «Καιρῶν» δημοσιευθεῖσα εἰδησις περὶ ἀποκλεισμοῦ τῆς νήσου Κρήτης ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῶν μεγάλων δυνάμεων.

Πετρούπολις, 12.—Τὸ ἡμισυ τῆς πόλεως Dschar Kent κατεστράφη ἐκ σεισμοῦ.

Πετρούπολις, 13.—Τὸ εἰς Δαρνιμαρκίαν ταξίδιον τοῦ Τούρου γενήσεται κατ' Ἀγροστον. Πιθανὸς δὲ μεταβήσεται διὰ θαλάσσης, καθ' ὅτι ἀποστρέφεται τὰ μακρὰ ταξίδια σιδηροδρόμου.

ρεῖχεν αὐτοῖς, πλὴν τῶν ἄλλων πάντων, καὶ τὴν εὐκαιρίαν τοῦ καλῶς σχολάζειν.

Γυμναστικὴ παρὰ τοῖς Ρωμαίοις. Οἱ Ρωμαῖοι ὑπερέδωσαν μὲν τοὺς Ἑλληνας κατὰ τὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ τὴν λαμπρότητα τῶν γυμνασίων, δὲν ἠδυνήθησαν ὅμως νὰ προσπορίσωσι κατὰ τὴν βαθμὸν καὶ τὴν διάρκειαν τὰ αὐτὰ καὶ οἱ Ἕλληνες ἀγαθὰ ἀποτελέσματα. Ἐπισημώτατα δὲ τούτων ἦσαν τὸ ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Ἀρεως Ἱπποδρόμιον καὶ αἱ θέρμαι. Ἦσαν δὲ οὕτω κατασκευασμένα, ὥστε νὰ γίνωνται πρῶτον ὕλη καὶ πνευματικῆς ἀπολαύσεως εἰς λαὸν ἐπιδοδόμενον εἰς τὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ πολυτέλειαν. Οἱ Ρωμαῖοι τὸ πρῶτον ἐπεδόθησαν εἰς τὴν στρατιωτικὴν γυμναστικὴν, ἀλλ' ἐντὸς ὀλίγου ἐγκαταλείποντες ταύτην, ἐτρέψαν ἐπὶ τὴν θέαν τῶν μονομάχων ἐν τοῖς ἀμφιθέατροις. Τοῦτο δὲ εἶναι ἐν τῶν κυριωτέρων αἰτίων τῆς καταπτώσεως τῶν Ρωμαίων, διότι ἡ χαλάρωσις καὶ ἐκνεύρισις τῶν φυσικῶν δυνάμεων συνεπήνεγκε τὴν διαφθορὰν τῶν ἡθῶν καὶ τὴν σπάνιν ἀνδρῶν πολεμιστῶν. Γυμναστικὴ κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους.

Ἐπὶ πολὺ μετὰ τῶν μεσσηνίων εἶχον ἐγ-

Ἐκ τῆς «Ἰδης» ἐφημερίδος ἐκδομένης ἐν Ρεθύμνῳ τῆς Κρήτης ὑπὸ ἡμερομηνίαν 23 Ἰουνίου, ἀρῶμεθα τὰς ἑξῆς εἰδήσεις:

—Αἱ περὶ παρατήσεως καὶ ἀντικατάσεως τῆς Δ. Ε. τοῦ Γεν. Διοικητοῦ Νικολάκη Πασσᾶ Σαρτίνσκη κυκλοφοροῦσαι φήμαι εἰσι ψευδέσταται, διαδίδονται δ' ἀπὸ σκοποῦ ὑπὸ τῶν μειοψήφοντων πρὸς παρηγορίαν αὐτῶν καὶ μόνων.

—Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς ἐπαρχίας Σφακίων ἐλάβον ρητὴν ἐντολὴν παρὰ τῶν ἐν Στόλφ συναθροισθέντων ἐπαρχιωτῶν τῶν νὰ μὴ ἀναμυχθῶσι παντάπασιν εἰς τὰ προσωπικὰ καὶ κομματικὰ ζητήματα, ἀλλὰ μόνον εἰς τὰ γενικά.

—Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ρεθύμνης μόνον τινὲς τῶν κατοίκων τῶν χωρίων Ἀρχονδέρας καὶ Ἀγιέων ἀρροῦνται νὰ καταβάλλωσι τὴν δεκάτην εἰς τοὺς δεκατιστὰς ἀνὴρ κορτες καὶ οὗτοι εἰς τὴν μερίδα τῶν φιλονόμων, (!!!) τῶν λοιπῶν ὁμῶς χωρίων οἱ κάτοικοι ἀνεξαρτήτως κομματικῆς ἀποχρώσεως καταβάλλουσι ταύτην.

—Διὰ γενικῆς συνελεύσεως τῶν χριστιανῶν πληρεξουσίων τῶν Κρητῶν, ὠρίσθη τριμελής Ἐπιτροπὴ, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κ. κ. Χαρ. Ἀσκούστη, Θεμιστ. Παπαδάκη (συστάκτου τῆς «Ἰδης»), καὶ Ἐμμ. Γενεράλη νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκμίσθωσιν τῶν Μοναστηριακῶν κτημάτων, τοῦ τμήματος Ρεθύμνης· τὸ μὲν ἵνα ἐξέλθωσιν αἱ Μοναὶ τῆς οἰκονομικῆς καχερίας, τὸ δὲ ἵνα καταστῇ δυνατόν νὰ παρέχεται εἰς τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν ἡ πρέπουσα καὶ ἀρκούσα χρηματικὴ ἀρωγὴ.

Παρίσιοι, 17.—Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἀφίκετο ἐν Τρομσέλ (Νορβηγία) ἀπολαύων ἄκρας ὑγείας.

Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος

ἀναμένεται ἐνταῦθα τὴν πρῶταν τῆς δευτέρας.

Λονδίνον, 17.—Κατὰ τὸν ἐν Βελιγραδίῳ ἀνταποκριτὴν τοῦ «Χρόνου» διαδίδεται ὅτι ὁ βασιλεὺς Μιλόρο ἀποδοκιμάζει τὴν ρωσσοφίλον πολιτικὴν τῶν ἀντιβασιλέων. Ὁ «Χρόνος» ἐποπτεύεται ὅτι ἡ Ρωσσία ἐπλήρωσε τὸν Μιλόρο ὅπως παρητήθη.

Λονδίνον, 6.—Ἀπεβίωσεν ἡ πριγκίπισσα Ἀντοῦεττα τοῦ Pesse CasseI, ἀδελφῆ τῆς βασιλισσῆς τῆς Δανίας.

Βελιγραδίον, 6.—Ὁ βασιλεὺς Μιλόρο ἀναμένεται ἐν Βελιγραδίῳ τὸ σάββατον.

Λονδίνον.—Ἀνεπιτυχὴς ἀποπειρὰ διολογητικῆς ἐγένετο πρὸς τὸν αὐτοκράτορα τῆς Βρασιλίας, καθ' ἣν ὤραν ἀτήρηχ' ὁ οὗτος τοῦ θανάτου.

Ἐν τῇ Γερμανίᾳ συνέβη αξιοπαρατήρητος σκηρῆς τοῦ προέδρου ἀρνηθέντος νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν συζητήσιν, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἡ Γερμανία δὲν δύναται νὰ λειτουργῇ μετὰ τὸ κλείσιμον τῆς βουλῆς. Σφοδραὶ διαμαρτυρήσεις ἐγέναντο ματαιῶς. Ἡ σύνοδος ἐληξεν.

Λονδίνον 16.—Ὁ «Χρόνος» λέγει ὅτι ἀποκλεισμοὺς τῆς Κρήτης ὑπὸ τοῦ ἀγγλικοῦ, γερμανικοῦ καὶ αὐστριακοῦ στόλου εἶνε πιθανός, ὅπως ἐπὶ τυχὴν τὴν εἰσαγωγὴν ὀπλῶν καὶ χρημάτων ἐκ τῆς Ἑλλάδος.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρασία ἄπιστα α. ποιότ.	γρ.	140—145
» συνήθης α.	»	130—140
» δεύτερα	»	120—130
» ξυνισμένα	»	70—100
ρακὴ σούμα 19 βαθ. ἡ ὀκ. παρ.		50
σίτος τὸ κοιλὸν γρ.		16
κριθή	»	7
ἄλευρα αἰγυπτ. ὁ σῆκος γρ.		120
ἐντόπια τῶν μηχανῶν	»	116

δεμβούργῳ τῷ 1790. Πρὶν ἢ οὗτος ἀρχίσῃ τὸ παιδαγωγικὸν στάδιον, ἔπερ τὸν κατέστησε περίπυστον, ἦτο καθηγητὴς ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν εὐγενῶν ἐν Δανιμαρκίᾳ. Ἡ ἀνάγκη τοῦ Ἑμιλίου ὤθησεν αὐτὸν ἔκτοτε εἰς τὸ στάδιον τῆς παιδαγωγίας καὶ ἐδημοσίευσεν τῷ 1774 τὴν στοιχειώδη αὐτοῦ πραγματείαν γαλλιστὶ καὶ λατινιστὶ, δι' ἧς προσεπαθεῖ πρὸ παντὸς νὰ ἐφελέσκη τὴν περιεργίαν καὶ φιλοπραγμοσύνην τῶν νέων. Ἡ διδασκαλία εἰς τοὺς παῖδας, ἔλεγε, πρέπει νὰ εἶναι ὅσον τὸ δυνατόν εὐκόλος, πᾶς καταναγκασμός καὶ πᾶσα τυραννία πρέπει νὰ ἐκλείπῃ ἐκ τῆς ἀγωγῆς.

Ἡ μέθοδος τοῦ Basedow, ἥτις ἔθεσε τὰς βάσεις τοῦ συστήματος τῶν φιλανθρωπιστῶν, προσεκλήσατο ἐν βραχεί πολλοὺς θιασώτας καὶ μιμητάς, καὶ ἡ γυμναστικὴ ἔλαβε τιμιωτάτην θέσιν κατὰ πάντα τὰ παιδευτήρια τῆς βορείου Γερμανίας. Μεταξὺ τῶν μαθητῶν τοῦ Basedow, οἵτινες παρεδέξαντο τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἰδέας τοῦ διδασκάλου αὐτῶν, δυνάμεθα νὰ μνημονεύσωμεν τοὺς Campe, Wolke καὶ Guths-Muths.

(ἔπεται συνέχεια).

Τύποις ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ.